

J. M. SVERDLOVISTA

On sellaisia ihmisiä, proletariaatin johtajia, joista sanomalehdissä ei pidetä ääntä ehkä sen vuoksi, että he itse eivät mielellään puhu itsestään, mutta jotka siitä huolimatta ovat vallankumouksellisen liikkeen elinvoimaa ja todellisia johtajia. J. M. Sverdlov kuului sellaisiin johtajiin.

Organisaattori aivan ytimiään myöten, organisaattori luonteeltaan, tottumuksiltaan, vallankumoukselliselta kasvatukseltaan ja vaistoltaan, organisaattori kaikella tarmokkaalla toimeliaisuudellaan — sellainen on J. M. Sverdlovin henkilöhahmo.

Mitä merkitsee johtajana ja organisaattorina oleminen meidän oloissamme, kun vallassa on proletariaatti? Se ei merkitse apulaisten valikoimista, kanslian muodostamista ja määräyksien antamista sen kautta. Johtajana ja organisaattorina oleminen meidän oloissamme merkitsee ensinnäkin työntekijöiden tunteamista, taitoa käsittää heidän hyvät ja huonot ominaisuutensa, taitoa osata suhtautua työntekijöihin ja toiseksi taitoa osata sijoittaa työntekijät niin:

1) että jokainen työntekijä tuntisi olevansa omalla paikallaan;

2) että jokainen työntekijä voisi antaa vallankumoukselle mahdollisimman paljon siitä, mitä hän yleensä pystyy antamaan henkilökohtaisten ominaisuuksiensa puolesta;

3) että työntekijäin tämänlaatuisen sijoittelun tuloksena eivät olisi työn keskeytykset, vaan tuloksena olisi koko työn sopusuhtaisuus, yhtenäisyys ja yleinen nousu;

4) että tällä tavalla järjestetyn työn yleinen suunta olisi sen poliittisen aatteen ilmausta ja toteuttamista, jota varten työntekijäin toimipaikoille sijoittelu suoritetaan.

J. M. Sverdlov oli juuri tällainen puolueemme ja valtiomme johtaja ja organisaattori.

Vuosien 1917—1918 kausi oli murroskautta puolueelle ja valtiolle. Tuolla kaudella puolueesta tuli ensi kerran hallitseva voima. Ensi kerran ihmiskunnan historiassa syntyi uusi valta — Neuvostojen valta, työläisten ja talonpoikien valta. Siihen asti illegaalisenä olleen puolueen siirtäminen uusille raiteille, uuden proletaarisen valtion organisatioperusteiden luominen, puolueen ja Neuvostojen keskinäisten suhteiden organisatiomuotojen löytäminen,— turvaten puolueelle johdon ja Neuvostoille niiden normaalin kehityksen,— sellainen oli se mitä monimutkaisin organisatorinen tehtävä, joka oli silloin puolueen ratkaistavana. Puolueessa ei löydy sellaisia ihmisiä, jotka eivät tunnustaisi sitä, että J. M. Sverdlov oli eräs ensimmäisiä, ellei ensimmäinen, joka ratkaisi taitavasti ja kivuttomasti tuon organisatorisen tehtävän uuden Venäjän rakentamisen alalla.

Porvariston ideologit ja asiamiehet toistelevat mielellään kuluneita fraaseja siitä, että bolshevikit eivät osaa rakentaa, että he muka pystyvät vain hajoittamaan. J. M. Sverdlov, koko hänen toimintansa on elävä todiste, joka kumoo nuo jutut. J. M. Sverdlov ja hänen toimintansa meidän puolueessamme ei ole satunnaista. Puolue, joka on synnyttänyt niin suuren rakentajan kuin J. M. Sverdlovin, voi sanoa rohkeasti, että se osaa yhtä hyvin rakentaa uutta kuin hajoittaa vanhaa.

Minä en lainkaan väitä tuntevani täydellisesti kaikkia meidän puolueemme organisaattoreja ja rakentajia, mutta minun on sanottava, että kaikista tuntemistani epätavallisista organisaattoreista minä tunnen — Leninin jälkeen, — vain kaksi, joista meidän puolueemme voi olla ja on oltava ylpeä: I. F. Dubrovinskin, joka tuhoutui Turuhanin karkoitusalueella, ja J. M. Sverdlovin, joka paloi loppuun puolueen ja valtion rakennustyössä.

„Proletarskaja Revoljutsija“

Nº 11 (34), marraskuu 1934

Allekirjoitus: J. S t a l i n